

hij zich zelfs niet zou hebben ontzien om een poging tot omkoopning te doen.

Den 8en December 1658 nam het Hof van Holland inzake het proces Coster-Douw een beslissing. De wijze, waarop partijen, door bemiddeling van het Hof, tot overeenstemming kwamen, wekt, na alles wat vooraf was gegaan, wel eenige bevreemding.

Huygens en Coster handhaafden nadrukkelijk hun meening, dat Douw het werk van Huygens had nagemaakt. Zij zouden er zich echter niet tegen verzetten, dat Douw „attache”¹⁾ verkreeg op het octrooi, dat hij reeds van de Staten-Generaal bezat. Wanneer Douw eenmaal een „attache” verkregen had, dan zouden de winsten, die de uurwerken, zoowel van Douw als van Coster, opbrachten, eerlijk onder Huygens, Coster en Douw verdeeld worden. Mocht een ander onder voorwendsel van een nieuwe uitvinding tot schade van de drie contractanten een octrooi aanvragen of hun uurwerken namaken, dan zouden zij, ieder naar zijn aandeel, zulks tegengaan en elkander krachtig steunen²⁾.

Bovenstaand artikel verscheen als feuilleton in de Nieuwe Rotterdamsche Courant van 29 April 1929, Avondblad A. Met welwillende toestemming van den schrijver heb ik het hier overgenomen, terwijl ik meteen van de gelegenheid gebruik maak, om het leven en de werkzaamheid te Rotterdam van Douw, die vermoedelijk van Schotsche afkomst was, wat nader toe te lichten.

1) Wanneer iemand van de Staten-Generaal op een uitvinding octrooi verkregen had, moest hij, om die uitvinding in een provincie in practijk te kunnen brengen, daartoe van de Staten dier provincie nog een bijzonder verlot, een „attache” bezitten.

2) Zie Oeuvres de Christ. Huygens en de Algemeene Konst- en Letterbode 1821, II ged., blz. 132 vlg. In laatstgenoemd werk staat, dat blijkens de vroedschapsnotulen van Utrecht, Douw in de openbare gebouwen aldaar slingeruurwerken aanbracht (behalve in den Dom, waar Coster zulk een instrument plaatste), reeds in hetzelfde jaar 1658, waarin de kerktoren van Scheveningen een slingeruurwerk kreeg. Volgens vriendelijke mededeeling van den archivaris der gemeente Utrecht komt in de resoluties van de Vroedschap hierover niets voor, doch een onderzoek in de rekeningen van de Geertekerk wees uit, dat Douw in 1658 aan die kerk een „horologie” leverde. (Rekeningen van de Geertekerk 1658 fol. 11 vo. en 1659 fol. 12 vo. en 13).